Nr. 11. 2. júní.

Auglýsing

um

samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Holland hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

Hinn 18. dag janúarmánaðar 1894 hefur hin konunglega danska stjórn og hin konunglega hollenzka stjórn gjört eptirfylgjandi samning sín á milli um framsal sakamanna.

Útlegging.

Hans hátign Danmerkur konungur og hennar hátign Hollands drottning, og fyrir hennar hönd hennar hátign drottningin á Hollandi, er ríkisstjórn hefur á hendi þar, hafa komið sjer saman um, að gjöra nýjan samning um framsal sakamanna og hafa þau í þessu skyni falið umboð sín þeim, er nú skal greina:

Hans hátign Danmerkur konungur:

baróni Kjeld Thor Tage Otto Reedtz-Thott, utanríkisráðherra hans hátignar, kommandör dannebrogsorðunnar og dannebrogsmanni, og

Hennar hátign Hollands drottning:

herra Rudolph August van Pestel, hennar hátignar sjerstaklegum sendiherra og ráðherra með fullu valdi, riddara ljónsorðunnar m. m.

og hafa þeir eptir að hafa gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust að vera í góðu og gildu formi, komið sjer saman um greinir þær, er hjer fara á eptir.

1. gr.

Stjórn Danmerkur og stjórn Hollands skuldbinda sig til, samkvæmt reglum þeim, er hjer fara á eptir, að framselja hvor annari þá menn, er dæmdir eru fyrir eða grunaðir um einhver af glæpaverkum þeim, er síðar getur um, sje glæpurinn framinn utan takmarka þess ríkis, er framsals er krafizt af:

1. a. Árás á líf eða frelsi konungs, drottningar, er situr að völdum, ríkisstjóra eða annars æðsta stjórnara í vinveittu ríki, eða sem miðar að því að gjöra þá óhæfa til ríkisstjórnar.

b. Árás á líf eða frelsi drottningar, er ekki situr að völdum, ríkiserfingja eða einhvers af konungs-ættinni.

Bekendtgørelse

Nr. 11.
2den
Juni.

om

en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene affluttet Konvention om Udlevering af Forbrydere.

Under 18de Januar 1894 er der mellem den kongelige danske og den kongelige nederlandske Regering blevet affluttet følgende Konvention om Udlevering af Forbrydere:

Oversættelse.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene og i hendes Navn Hendes Majestæt Dronning-Regentinden af Kongeriget Nederlandene ere blevne enige om at afslutte en ny Konvention om Udlevering af Forbrydere, have de i dette Øjemed udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Baron Kjeld Thor Tage Otto Reedtz-Thott, Hans Majestæts Udenrigsminister, Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmand og

Hendes Majestæt Dronning-Regentinden af Kongeriget Nederlandene:

Hr. Rudolph August Alexander Eduard van Pestel, Hendes Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, Ridder af Løveordenen, etc.

hvilke efter gensidig Meddelelse af deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Den danske og den nederlandske Regering forpligte sig til, under Jagttagelse af de i de følgende Artikler fastsatte Regler gensidigt at udlevere til hinanden Personer, der ere dømte eller sigtede for nogen af de nedenfor angivne Handlinger, for saa vidt den er begaaet uden for den Stats Territorium, til hvilken Udleveringsbegæringen er rettet, nemlig:

1. a. Angreb paa Livet eller paa Friheden, der er rettet mod Kongen, den regerende Dronning, Regenten eller et andet Overhoved i en venskabelig Stat, eller som er foretaget i den Hensigt at gøre dem uskikkede til at regere;

b. Angreb paa Livet eller paa Friheden, der er rettet mod den ikke regerende Dronning, den præsumptive Tronarving eller et Medlem af den suveræne Familie;

Nr. 11. 2. júní.

2. Manndráp eða morð, af ásettu ráði framið; barns-dráp eða morð af ásettu ráði.

3. Hótanir um árás á líf eða um nauðgun, saurlifnaðarverk með ofbeldi, eða um brennu, sjeu þær skriflegar og bundnar ákveðnum skilyrðum, og sje komið fram með þær í þeim tilgangi að afla sjer eða öðrum einhvers hagnaðar.

4. Burðareyðing, hvort sem framin er af móðurinni eða öðrum.

5. Meiðingar, er leitt hafa til dauða eða haft í för með sjer veikindi, er eigi má vænta að full lækning fáist við, eða gjöra þann, sem fyrir verður, um langan tíma ófæran til að gegna störfum sínum eða embættisskyldum, eða valdið hafa því, að kona fæddi fyrir tíma, eða að fóstrið dó í móður kviði, og meiðingar, framdar með ráðnum huga.

6. Nauðgun; saurlifnaðarverk, framin með ofbeldi eða hótun um ofbeldi; þá er maður utan hjónabands hefur samræði við stúlku, sem ekki er orðin 16 ára gömul eða eldri stúlku, viti hann að hún liggur í dái eða er meðvitundarlaus; saurlifnaðarverk, þá er hinn seki veit, að sá er þau eru framin við, liggur í dái eða er meðvitundarlaus, eða ekki er orðinn 16 ára; þá er maður hvetur karl eða konu innan 16 ára til saurlifnaðarverka eða til utan hjónabands að leita holdlegs samræðis.

7. Þá er maður hvetur ókvæntan mann eða ógipta konu, er ekki eru orðin 23 ára, til lauslætis, svo og þá er maður á einhvern hátt með ásettu ráði greiðir fyrir lauslæti karla eða kvenna á þeim aldri í ávinnings- eða atvinnu skyni, og, þó eigi sje í því skyni gjört, þegar sá er fremur, er faðir, móðir, forráðamaður eða skipaður meðráðamaður þess, er í hlut á.

8. Þá er kvæntur maður eða gipt kona vísvitandi gengur að eiga aðra konu eða annan mann.

9. Barnsrán, svo og þá er menn leyna börnum eða nema á burt, láta þau hverfa, hafa skipti á þeim eða skjóta þeim undan.

10. Þá er maður nemur á burt karl eða konu, sem eigi er orðin 23 ára gömul.

11. Þá er maður býr til eptirmynd eða falsar peninga eða peningaseðla í þeim tilgangi, að koma þeim út sem peningum eða peningaseðlum, er eigi sjeu eptirstældir eða falsaðir, eða þá er maður með ásettu ráði lætur eptirmyndaða eða falsaða peninga eða peningaseðla úti.

12. Þá er menn búa til eptirmynd stimpla, er ríkið gefur út, eða falsa þá, svo og þá er menn setja á muni fölsuð ríkismerki eða fölsuð smíðismerki, er fyrirskipuð eru í lögum fyrir gull- og silfursmíðar, og ennfremur fölsun slíkra merkja, og þá er þau í sviksamlegum tilgangi eru sett á muni.

13. Skjalafals, svo og vísvitandi að nota fölsk eða fölsuð skjöl, sje skjal það er notað er þess efnis, að á því verði byggð rjettarkrafa eða rjettarkvöð, eða af því megi ráða að skuld sje greidd eða á annan hátt fallin niður, eða það sje ætlað til að vera sönnunargagn; ennfremur þá er menn hafa handa á milli eða flytja inn í landið peningaseðla frá útlendum banka, er með lagaheimild gefur út slíka seðla, í þeim tilgangi, að láta þessa bankaseðla úti einsog að þeir ekki væru eptirstældir eða falsaðir, og sá er verkið framdi vissi að þeir væru eptirstældir eða falsaðir, þá er hann tók á móti þeim.

14. Meinsæri.

15. Þá er menn múta opinberum embættismönnum, varði verkið við lög samkvæmt 118., 120. og 121. grein hinna dönsku hegningarlaga, eða samkvæmt 178., 363. og 364. grein hinna hollenzku hegningarlaga; sviksamleg gjaldheimta, og þá er opinberir embættismenn eða menn er líka stöðu hafa, draga undir sig opinbert fje.

16. Brenna af ásetningi gjör, ef af getur leitt almenna hættu fyrir fjármuni annara manna, eða hættu fyrir líf þeirra, svo og brenna, er framin er í þeim tilgangi, að afla

Nr. 11. Auglýsing 2. júní um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Holland hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

2. Forsætligt Drab eller Mord, forsætligt Drab eller Mord begaaet mod et Barn;

3. Trudsler om Angreb paa Livet, Voldtægt, en voldelig uterlig Handling, eller om Brandstiftelse, naar de ere fremførte skriftligt og under en bestemt angiven Betingelse samt i den Hensigt at forskaffe sig selv eller en anden en Fordel;

4. Fosterfordrivelse, iværksat af den frugtsommelige Kvinde eller af andre;

5. Mishandlinger, der have foraarsaget Døden eller en Sygdom, for hvilken der ikke kan ventes fuldstændig Helbredelse, eller en vedvarende Uskikkethed hos vedkommende til at udføre sine Forretninger eller varetage sine Kaldspligter, eller en for tidlig Fødsel hos en Kvinde eller Tilintetgørelse af hendes Livsfrugt, og Mishandlinger begaaede med Overlæg;

6. Voldtægt; uterlige Handlinger, begaaede med Vold eller med Trudsler om Vold; legemlig Omgang, uden for Ægteskab, med en Kvinde under seksten Aar, eller med en Kvinde over denne Alder, naar den skyldige ved, at hun er besvimet eller uden Bevidsthed; uterlige Handlinger, naar den skyldige ved, at den Person, med hvem han begaar den, er besvimet eller uden Bevidsthed, eller naar denne Person ikke er seksten Aar gammel; Tilskyndelse af en Person under denne Alder til at begaa eller taale uterlige Handlinger eller til uden for Ægteskab at have legemlig Omgang med en tredie Person;

7. Tilskyndelse til Løsagtighed af ugifte Personer under tre og tyve Aar, samt enhver Handling, der tilsigter forsætligt at begunstige Løsagtighed af saadanne Personer med en tredie Person for Pengefordels Skyld eller som Haandtering, eller endog uden disse to sidste Omstændigheder, naar Talen er om Faderen, Moderen, Formynderen eller den beskikkede Medformynder;

8. Bigami;

9. Barnerov, Fordølgelse, Bortskaffelse, Ombytning eller Underskyden af et Barn;

10. Bortførelse af ugifte Personer under tre og tyve Aar;

11. Eftergørelse eller Forfalskning af Mønter eller Papirspenge, naar den er foretaget i den Hensigt at udgive eller lade udgive disse Mønter eller Papirspenge som ikke-eftergjorte og ikke-forfalskede, eller forsætlig Udgivelse af eftergjorte eller forfalskede Mønter eller Papirspenge;

12. Eftergørelse eller Forfalskning af Stempler, udstedte af Staten, Anbringelse af falske Statsmærker eller Arbejder-Mærker, der ere paabudne ved Loven om Guld- og Sølvarbejder, Forfalskning og svigagtig Anbringelse af disse Mærker;

13. Dokumentfalsk og forsætlig Benyttelse af falske eller forfalskede Dokumenter, for saa vidt det drejer sig om et Dokument, som kan medføre en Ret, en Forpligtelse eller Bortfalden af en Gæld, eller som er bestemt til at tjene som Bevismiddel; Besiddelse eller Indførelse fra Udlandet af Sedler fra en i Kraft af Lovbestemmelser oprettet Seddelbank, i den Hensigt at udgive disse Bankfedler som værende ikke falske eller forfalskede, naar Gerningsmanden vidste, da han modtog dem, at de vare falske eller forfalskede;

14. Mened;

15. Bestikkelse af offentlige Embedsmænd, for saa vidt den er strafbar ifølge Artiklerne 118, 120 og 121 i den danske Straffelov og Artiklerne 178, 363 og 364 i den nederlandske Straffelov; svigagtig Oppebørsel; Underslæb, begaaet af Embedsmænd eller af dem, der betragtes som saadanne;

16. Forsætlig Brandstiftelse, naar deraf kan opstaa en Fare for andres Ejen-

Nr. 11. Bekendtgørelse af 2den Juni om en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene afsluttet Konvention om Udlevering af Forbrydere.

Nr. 11. 2. júní. sjer eða öðrum ólöglegs hagnaðar til tjóns fyrir vátryggjanda eða lögmætan handhafa »bodmeri«-samnings.

17. Þá er menn með ásettu ráði og ólöglega eyðileggja hús, er að einhverju eða öllu leyti eru annara eign, svo og hús eða stórsmíð, þó sjálfseign sje, ef af því getur leitt almenna hættu fyrir fjármuni annara manna eða hættu fyrir líf þeirra.

18. Ofbeldisverk á mönnum eða fjármunum, sjeu þau framin opinberlega og fleiri menn í fjelagi valdir að þeim.

19. Með ásettu ráði og ólöglega að sökkva skipi eða láta það stranda, granda því, gjöra það óhaffært eða skemma það, þá er slíkt getur haft hættu fyrir aðra menn í för með sjer.

20. Uppreisn og mótþrói skipverja gegn yfirmönnum þeirra.

21. Þá er menn vísvitandi stofna lest á járnbraut í háska.

22. Þjófnaður, gripdeild og rán.

23. Svik.

24. Sviksamleg notkun skjala, er eigi eru útfyllt.

25. Sviksamlegt gjaldþrot.

Selja má og þann fram, er tilraun gerir til að drýgja áðurnefnd brot, svo og þann, er hjálpað hefur til að drýgja þau, en þó því aðeins, að tilraunin eða hlutdeildin sje saknæm eptir lögum lands þess, er framsals er krafizt af.

Framsalsskyldan nær eigi til innborinna manna.

Danmörk áskilur sjer ennfremur rjett til að framselja ekki útlenda menn, sem hafa fastan samastað og búsetu í landinu, nema því að eins, að krafan um framsal snerti afbrot, er hinn útlendi maður hefur drýgt, áður en hann kom til Danmerkur, og sje auk þess framkomin innan tveggja ára frá því hann tók sjer þar bólfestu.

2. gr.

Eigi skal framselja:

1. Þá er brotið er drýgt í öðru landi en Danmörku eða Hollandi og stjórn þess lands heimtar sakborninginn framseldan.

2. Þá er krafan um framsal snertir afbrot, er sakborningurinn þegar hefur liðið dóm fyrir eða verið sýknaður fyrir í landi því, er framsals er krafizt af.

3. Þá er ákæra eða hegning er fyrnd samkvæmt lögum þar í landi, er framsals er krafizt af, áður enn sakborningurinn er tekinn fastur eða áður honum hefur verið stefnt fyrir rjett til yfirheyrzlu, hafi hann enn eigi verið tekinn fastur.

3. gr.

Eigi skal framselja, meðan maður sá, er krafizt er að framselja skuli, er undir ákæru fyrir hið sama brot í landi því, er framsals er krafizt af.

4. gr.

Þá er maður sá, er krafizt er að framseldur skuli, er undir lögsókn eða verið er að hegna honum fyrir annað brot en það, er framsalskrafan er risin af, skal fresta framsalinu, þangað til lögsókn er lokið í landi því, er framsals er krafizt af, eða hafi hann verið dómfelldur, þangað til hann hefur úttekið hegninguna eða honum gefin hún upp. En ef frestur þessi samkvæmt lögum þess lands, er framsals krefst, getur orðið til þess, að ákæran fyrnist, skal þó framsalið leyft, ef eigi eru sjerstakar

Nr. 11. Auglýsing 2. júní um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Holland hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

dele eller Liv; Brandstiftelse i den Hensigt at forskaffe sig eller en anden en ulovlig Fordel til Skade for Forsikreren eller den lovlige Indehaver af en Bodmerikontrakt:

17. Forsætlig retstridig Ødelæggelse af en Bygning, der helt eller delvis tilhører en anden, eller af en Bygning eller et Anlæg, naar deraf kan opstaa Fare for andres Ejendele eller Liv;

18. Voldsgerninger, der ere begaaede offentlig af flere i Forening mod Personer eller Ejendele;

19. Den forsætlige retstridige Handling at bringe et Skib til at synke eller strande, at ødelægge, ubrugbargøre eller beskadige et Skib, naar deraf kan opstaa Fare for en anden;

20. Mytteri og Opsætsighed af Skibsfolkene mod deres overordnede;

21. Forsætlig Udsættelse af et Jernbanetog for Fare;

22. Tyveri, Ran og Røveri;

23. Bedrageri;

24. Misbrug af in blanco udfærdigede Dokumenter;

Svigagtig Fallit.

Udlevering finder ogsaa Sted for Forsøg paa og Meddelagtighed i de ovenfor angivne Handlinger, naar Forsøget eller Meddelagtigheden er strafbar efter det Lands Lovgivning, til hvilket Udleveringsbegæringen er rettet.

Udleveringsforpligtelsen strækker sig ikke til indfødte.

Danmark forbeholder sig desuden Ret til ikke at udlevere fremmede, der have fast Ophold og Hjemstavn i Landet, medmindre Begæringen om Udlevering angaar en Handling, der er begaaet af den fremmede før hans Ankomst til Danmark, og Begæringen derhos fremsættes inden 2 Aar efter den fremmedes Bosættelse.

Artikel 2.

Udlevering finder ikke Sted:

1° Naar Handlingen er begaaet i et tredie Land, og dette Lands Regering begærer Udleveringen;

2° naar Begæringen er støttet paa en Handling, for hvilken den paagældende allerede er bleven domfældt eller frikendt i det Land, til hvilket Udleveringsbegæringen er rettet;

3° naar der i Henhold til Lovene i det Land, til hvilket Udleveringsbegæringen er rettet, er indtraadt Forældelse af Tiltale eller Straf, forinden den paagældende er bleven anholdt, eller, dersom Anholdelsen endnu ikke har fundet Sted, forinden han er bleven indkaldt for Retten til Forhør.

Artikel 3.

Udlevering finder ikke Sted, saa længe det paagældende Individ er under Retsforfølgning for den samme Handling i det Land, til hvilket Udleveringsbegæringen er rettet.

Artikel 4.

Naar den Person, der begæres udleveret, er under Retsforfølgning eller udstaar Straf for en anden strafbar Handling end den, der har givet Anledning til Begæringen om Udlevering, skal Udleveringen ikke indrømmes, førend Forfølgningen er bragt til Ende i det Land, til hvilket Udleveringsbegæringen er rettet, og i Tilfælde af Domfældelse, førend han har udstaaet sin Straf eller er bleven benaadet. Hvis imidlertid saadan Udsættelse ifølge Lovene i det Land, der begærer Udleveringen, kunde medføre Forældelse af Forfølgningen, skal Udleveringen indrømmes, hvis ikke særlige Grunde

Nr. 11. 2. júní. ástæður því til fyrirstöðu, og skal landi því, er sakborningurinn hefur verið framseldur til, skylt að senda hann aptur, þegar er málssókninni er lokið.

5. gr.

Eigi má ákæra eða hegna hinum framselda manni í landi því, er hann er framseldur til, fyrir nein önnur brot en þau, er nefnd eru í samningi þessum, og drýgð eru áður en hann var framseldur; eigi skal heldur heimilt að framselja hann öðru ríki, án leyfis þess ríkis, er framseldi hann í fyrstu, nema svo sje, að honum um mánaðartíma eptir að dómur var uppkveðinn, eða eptir að hann hafði þolað hegninguna eða honum verið hún eptirgefin, hafi verið frjálst að fara úr landi því, er hann í fyrstu var framseldur til.

Eigi má heldur ákæra eða hegna hinum framselda manni fyrir brot, er hann hefur drýgt áður en hann var framseldur og talið er í samning þessum, nema með samþykki stjórnar þeirrar, er framseldi hann, og getur hún, ef henni virðist ástæða til þess, krafizt, að fram sje lagt eitt af dómsskjölum þeim, er talin eru í 7. gr. samnings þessa. Biðji sakborningur af frjálsum vilja um, að verða dæmdur eða þola hegningu, eða hafi hann eigi á framangreindu tímabili farið úr landi því, er hann var framseldur til, þarf þó eigi að leyta þessa samþykkis.

6. gr.

Ákvæði samnings þessa ná eigi til þeirra manna, er drýgt hafa afbrot, er snerta ríkismál. Mann þann, er framseldur er af því hann hefur drýgt eitt af brotum þeim, er talin eru í 1. gr. og ekki snerta ríkismál, má því alls eigi ákæra eða hegna, í ríki því, er hann er framseldur til, fyrir afbrot, er snerta ríkismál, er hann hefur drýgt, áður en hann var framseldur, nje fyrir nokkurt brot, er stendur í sambandi við slíkt afbrot, nema svo sje, að honum um mánaðar tíma eptir að dómur var uppkveðinn eða, hafi hann verið dómfelldur, eptir að hann hafði þolað hegninguna eða honum verið hún eptirgefin, hafi verið frjálst að fara úr landi.

7. gr.

Framsals skal beiðst stjórnarleið, og verður því að eins veitt, að beiðninni fylgi í frumriti eða staðfestu eptirriti hegningardómur, eða lögsóknarúrskurður eða vottorð um, að málinu sje vísað til dómstólanna til sakamálsmeðferðar ásamt með varðhaldsúrskurði eða varðhaldsúrskurður einn, og skulu gjörðir þessar vera í því formi, sem lög í landi því, er framsalsins krefst, skipa fyrir, og hafa inni að halda skýrslur um brot það, er um ræðir, er nægi til þess, að ríki það, er framsals er krafizt af, geti af þeim ráðið, hvort brotið samkvæmt lögum þess lands sje eitt af þeim, er talið er í samning þessum, svo og um hegningarákvæði það, er á við brotið.

8. gr.

Muni þá, er finnast í vörzlum þess, er krafinn er framseldur, skal eptir nánari fyrirmælum hlutaðeigandi yfirvalds í ríki því, er framsals er krafizt af, selja af hendi við ríki það, er framsals krefst.

9. gr.

Sjerhver rannsóknardómari í Danmörku eða formaður siglinga- og verzlunarmáladómsins í Kaupmannahöfn, og sjerhver löggæzluembættismaður og rannsóknardómari (juge commissaire) á Hollandi, getur krafizt þess, að maður sá, er eptir ákvæðum samnings

Nr. 11. Auglýsing 2. júní um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Holland hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

tale derimod, og med den Forpligtelse at sende den udleverede tilbage, saa snart Forfølgningen i dette Land er bragt til Ende.

Artikel 5.

Den udleverede Person maa ikke forfølges eller straffes i det Land, til hvilket Udleveringen er sket, for nogen før Udleveringen begaaet strafbar Handling, der ikke er omhandlet i denne Konvention, ej heller udleveres til nogen tredie Stat uden Samtykke af den Stat, af hvilken han er bleven udleveret, medmindre han i en Maaned efter Dommens Affigelse eller i Tilfælde af Domfældelse, efter at han har udstaaet sin Straf eller er bleven benaadet, har haft Lejlighed til atter at forlade det Land, til hvilket han først er udleveret,

Han maa heller ikke forfølges eller straffes for en før Udleveringen begaaet, i Konventionen omhandlet Handling, medmindre den Regering, der har udleveret ham, samtykker deri, og kan denne Regering, hvis den finder Anledning dertil, begære Fremlæggelse af et af de i nærværende Konventions Artikel 7 omhandlede Retsdokumenter. Dog skal saadant Samtykke ikke behøves, naar den sigtede af egen Drift begærer at blive dømt eller at udstaa sin Straf eller naar han ikke inden den ovenfor fastsatte Frist har forladt det Lands Territorium, til hvilket han er udleveret.

Artikel 6.

Nærværende Traktats Bestemmelser ere ikke anvendelige paa politiske Forbrydere. Den Person, der er bleven udleveret paa Grund af en af de i Artikel 1 nævnte Handlinger af ikke-politisk Art, maa følgelig ikke i noget Tilfælde i den Stat, til hvilken Udleveringen har fundet Sted, forfølges eller straffes for en af ham før Udleveringen begaaet politisk Forbrydelse, eller for nogen Handling, der staar i Forbindelse med en saadan politisk Forbrydelse, medmindre han har haft Lejlighed til atter at forlade Landet i en Maaned efter Dommens Affigelse eller i Tilfælde af Domfældelse, efter at han har udstaaet sin Straf eller er bleven benaadet.

Artikel 7.

Udleveringen skal begæres ad diplomatisk Vej, og bliver ikkun indrømmet imod Fremlæggelse, enten i Original eller i offentlig bekræftet Afskrift, af en Straffedom eller af en Anklagebeslutning eller af en Henvisning af Sagen til en kriminel Domstol i Forbindelse med en Fængslingskendelse. eller af en Fængslingskendelse alene, der skal være udfærdiget i de Former, der ere foreskrevne ved Lovene i den Stat, der begærer Udleveringen, og indeholde tilstrækkelig Oplysning om den paagældende Handling for at sætte den Stat, til hvilken Begæringen rettes, i Stand til at bedømme, om den efter denne Stats Lovgivning falder ind under de i nærværende Konvention omhandlede Tilfælde, saavel som om den paa Handlingen anvendelige Straffebestemmelse.

Artikel 8.

Genstande, som ere fundne i den Persons Besiddelse, der begæres udleveret, skulle efter nærmere Bestemmelse af vedkommende rette Myndighed i den Stat, til hvilken Udleveringsbegæringen er rettet, udleveres til den reklamerende Stat.

Artikel 9.

Indtil Begæringen om Udlevering kan fremkomme ad diplomatisk Vej, kan det Individ, hvis Udlevering kan forlanges ifølge nærværende Konventions Bestemmelser, begæres foreløbigt fængslet, fra Danmarks Side af enhver Forhørsdommer eller For-

Nr. 11. 2. júní. þessa má krefja framseldan, verði um stundarsakir, þangað til framsalsbeiðnin getur komið fram stjórnarleið, settur í varðhald.

Við varðhald þetta um stundar sakir skal farið eptir reglum þeim, er lög lands þess, er framsals er krafizt af, skipa fyrir.

10. gr.

Nú er útlendingur, samkvæmt ákvæðum undanfarandi greinar settur í varðhald um stundarsakir, og skal hann þá látinn laus aptur, ef framsalsbeiðnin, ásamt skjölum þeim, er samningur þessi tilskilur, kemur eigi fram stjórnarleið áður tuttugu dagar eru liðnir eptir að varðhaldsúrskurðurinn var uppkveðinn, nema aðrar orsakir sjeu til þess að honum sje haldið lengur í varðhaldi.

11. gr.

Þyki stjórn annarshvors landsins nauðsyn bera til í sakamáli, sem ekki snertir ríkismál, að fá yfirheyrð vitni, sem eru í hinu landinu, þá skal beiðni um það send stjórnarleið, og verður hún þá tekin til greina og að farið samkvæmt lögum þar í landi, er vitnin á að yfirheyra. En þoli málið enga bið, má senda beiðnina beina leið frá dómara í öðru landinu til dómara í hinu. Beiðni um yfirheyrzlu vitna skal jafnan fylgja frönsk útlegging.

12. gr.

Þyki nauðsyn til bera eða æskilegt vera, að einhver komi sjálfur til hins landsins til þess að bera vitni í sakamáli, er ekki snertir ríkismál, ber stjórninni í því landi, sem hann er í, að skora á hann að verða við beiðni þeirri, er honum er send; gefi vitnið samþykki sitt til fararinnar, skal það njóta endurgjalds fyrir ferðakostnað og dvöl sína erlendis eptir ákvæði dómstóls samkvæmt gjaldaskrám (tarifs) og reglugjörðum lands þess, er yfirheyrzlan á að fara fram í, en sjeu engar slíkar gjaldaskrár eða reglugjörðir til, fær það endurgoldið það, er því hefur heitið verið af stjórn þeirri, er beiðzt hefur tilkomu þess, eptir kröfu, er framkom um það stjórnleiðis frá hinu ríkinu.

Nú fer einhver eptir áskorun, er hann hefur fengið frá öðru ríkinu, af frjálsum vilja til hins til þess að bera vitni fyrir dómi, og má þá eigi lögsækja hann þar, hverrar þjóðar sem hann svo er, nje halda honum eptir vegna áður drýgðra glæpa eður eldri refsingardóma eða af því að hann hafi átt þátt í verknaði þeim, sem mál það er risið af, er hann er kominn til að bera vitni í.

13. gr.

Þyki hentugt vera eða nauðsyn bera til í sakamáli, er eigi snertir ríkismál, að fá í hendur sönnunargögn eða skjöl, er stjórnarvöld hins landsins hafa í höndum, skal beiðni um það send stjórnarleið, og skal hún þá tekin til greina, svo framarlega sem eingar sjerstakar ástæður eru því til fyrirstöðu og með því skilyrði, að sönnunargögnum þessum og skjölum verði skilað aptur.

14. gr.

Báðir samningsaðilarnir eru skyldir til að leyfa að menn þeir, er annað ríki framselur öðrum hvorum þeirra, og eigi eru þegnar hins, sjeu fluttir yfir land þeirra, sje aðeins eitthvert af dómsskjölum þeim, er nefnd eru í 7. grein, lagt fram í frumriti eða staðfestu eptirriti, en þó því að eins, að brot það, er framsalið er byggt á, sje eitt af þeim, er nefnt er í samn-

Nr. 11. Auglýsing 2. júní um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Holland hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

manden for So- og Handelsretten i Kjøbenhavn, og fra Nederlandenes Side af enhver Embedsmand ved Retspolitiet eller enhver Forhørsdommer (juge commissaire).

Denne foreløbige Fængsling skal foregaa i de Former og efter de Regler, der ere foreskrevne ved Lovene i det Land, til hvilket Begæringen er rettet.

Artikel 10.

Den fremmede, der er bleven foreløbigt fængslet i Henhold til Bestemmelserne i den foregaaende Artikel, skal, naar der ikke er anden Grund til at lade hans Fængsling vedvare, sættes paa fri Fod, dersom Begæringen om Udlevering, ledsaget af de i nærværende Konvention foreskrevne Dokumenter, ikke er fremkommen ad diplomatisk Vej, inden tyve Dage efter Afsigelsen af den foreløbige Fængslingskendelse.

Artikel 11.

Naar en af Regeringerne under en ikke-politisk Straffesag finder Afhøring af Vidner, der befinde sig i den anden Stat, nødvendig, bliver der ad diplomatisk Vej at fremsende Rekvisition desangaaende, hvilken da skal efterkommes i Overensstemmelse med det Lands Love, i hvilket Afhøring af Vidnerne skal finde Sted. Hvis imidlertid Sagen ikke taaler nogen Forhaling, kan Rekvisitionen sendes direkte fra den judicielle Myndighed i det ene Land til den judicielle Myndighed i det andet Land. Enhver Rekvisition om Afhøring af Vidner maa være ledsaget af en fransk Oversættelse.

Artikel 12.

Naar under en ikke-politisk Straffesag et Vidnes personlige Møde i det andet Land anses fornødent eller ønskeligt, skal Vidnets Regering opfordre dette til at efterkomme den Anmodning, der er rettet til det, og naar Vidnet giver sit Samtykke dertil, skal det holdes skadesløst for Omkostninger ved Rejsen og Opholdet efter Rettens Bestemmelse i Henhold til de gældende Tariffer og Reglementer i det Land, hvor Afhøringen skal finde Sted, eller, i Fald saadanne Tariffer og Reglementer ikke eksistere, ved at der tilstaas Vidnet den Skadesløsholdelse, som den Regering, der fremsætter Begæringen, paa Forlangende ad diplomatisk Vej af det andet Lands Regering tillægger Vidnet.

Til hvilken Nationalitet end det Vidne hører, som efter Opfordring til at vidne i et af de to Lande, frivilligt møder for det andet Lands Dommer, skal det ikke der kunne forfølges eller holdes tilbage paa Grund af tidligere begaaede strafbare Handlinger eller ældre Straffedomme. eller som medskyldig i de Gerninger, der danne Genstanden for den Sag, i hvilken det møder som Vidne.

Artikel 13.

Naar det under en ikke-politisk Straffesag anses hensigtsmæssigt eller nødvendigt at erholde Meddelelse af Bevisligheder eller Dokumenter, af hvilke Myndighederne i det andet Land maatte være i Besiddelse, skal Begæringen herom fremsættes ad diplomatisk Vej, og den vil da være at tage til Følge, for saa vidt ikke særegne Hensyn ere til Hinder derfor, og mod Forpligtelse til at tilbagesende det modtagne.

Artikel 14.

Enhver af de kontraherende Parter er forpligtet til mod den blotte Fremlæggelse i Original eller i offentlig bekræftet Afskrift af et af de Retsdokumenter, der nævnes i Artikel 7 at indrømme Transporten gennem sit Territorium af Personer, som udleveres af en tredie Magt til den anden Part, og som ikke ere dens egne Undersaatter,

Nr. 11. 2. júní.

ingi þessum og falli eigi inn undir ákvæðin í 2. og 6. gr., og að starfsmenn þess lands, er flutninginn leyfir, hjálpi til við gæzlu þess, er fluttur er gegnum landið.

Kostnað við ferðina borgar það ríkið, er framsals krafðist.

15. gr.

Hvorug stjórnin hirðir um að heimta endurgoldinn kostnað þann, er innan takmarka hvers landsins rís af viðurværi, flutningi o. fl. grunaðs eða ákærðs manns, eða manns, er sakfellingardómur hefur verið felldur yfir, eða sem rís af því, að beiðni um yfirheyrzlu vitna hefur haft framgang eða af flutningi sönnunargagna og skjala fram og aptur.

Verði ákveðið að flytja hinn framselda mann sjóleiðis, skal hann fluttur til þeirrar hafnar, er stjórnar- eða ræðismannsfulltrúi þess ríkis, er framsalsins krefst, hefur tilnefnt, og skal hann þar fluttur á skipsfjöl á kostnað þess.

16. gr.

Samningur þessi, er ekki nær til nýlendanna, öðlast eigi gildi fyr en á tuttugasta degi eptir að hann hefur verið birtur á þann hátt, sem fyrirskipað er eptir lögum landanna.

Þann dag, er samningur þessi öðlast gildi, fellur samningur 28. júlí 1877 úr gildi, og kemur þá þessi samningur í hans stað; samningurinn heldur gildi sínu þangað til 6 mánuðum eptir að öðrumhvor stjórnin hefur sagt honum upp.

Samninginn ber að fullgilda, og skal fullgildingarskjölum skipzt á innan 6 vikna eða fyr, ef unnt er.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir hvor um sig undirritað samning þenna og sett innsigli sín undir.

Gjört í tveim frumritum í Kaupmannahöfn, 18. janúar 1894.

Reedtz-Thott. (L. S.)

R. de Pestel. (L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, og hefur samningurinn fullgiltur verið og fullgildingum skipzt á hjer í bæ 15. febrúar 1894.

Í stjórnarráði Íslands, 2. júní 1896.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 11. Auglýsing 2. júní um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Holland hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

forudsat dog, at den Handling, der ligger til Grund for Udleveringen, hører til en af de i denne Konvention angivne, og ikke gaar ind under Bestemmelserne i Artikel 2 og 6, samt at Transporten gennem Territoriet, for saa vidt angaar Bevogtningen, foregaar under Medvirkning af det Lands Funktionærer, som tillader Transitten.

Omkostningerne ved Gennemrejsen paahvile den Stat, som har begært Udleveringen.

Artikel 15.

De to Regeringer give gensidigt Afkald paa al Erstatning for de Omkostninger, der inden for Grænserne af deres egne respektive Territorier maatte foranlediges ved den sigtede, anklagede eller domfældte Persons Underhold, Transport m. m. eller ved Opfyldelsen af Rekvisitioner om Vidneafhøring eller ved Frem- og Tilbagesenden af Bevisligheder og Dokumenter.

Saafremt Transport til Søs maatte blive foretrukken, bliver den Person, der skal udleveres, at føre til den Havn, som den Stat, der begærer Udleveringen, gennem sin diplomatiske eller konsulære Agent har opgivet, og derfra at indskibe paa den nævnte Stats Bekostning.

Artikel 16.

Denne Konvention, der ikke er anvendelig paa Kolonierne, skal først træde i Kraft Tyvendedagen, efter at den er bekendtgjort i Overensstemmelse med de Regler, der gælde efter hvert af de to Landes Lovgivning.

Fra den Dag af, da denne Konvention træder i Kraft, ophører Konventionen af 18de Juli 1877 at gælde, og i dens Sted træder nærværende Konvention, som forbliver i Kraft indtil seks Maaneder efter, at en af de to Regeringer har afgivet en modsat Erklæring.

Denne Konvention skal ratificeres, og Ratifikationerne skulle udveksles i Løbet af seks Uger eller om muligt tidligere.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og paatrykt samme deres Segl.

Givet, i dobbelt Udfærdigelse i København, den 18de Januar 1894.

Reedtz-Thott. (L. S.)

R. de Pestel. (L. S.)

Hvilket, efter at Konventionen er bleven ratificeret og Ratifikationerne under 15de Februar 1894 ere blevne udvekslede her i Staden, herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island den 2den Juni 1896.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 11. Bekendtgørelse af 2den Juni om en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene afsluttet Konvention om Udlevering af Forbrydere.